COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 11.9.2007
COM(2007) 508 final

2007/0185 (COD)
2007/0186 (COD)

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI A CONSILIULUI

de stabilire a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoaşterea unilaterală de către Bulgaria, Republica Cehă, Cipru, Letonia, Ungaria, Malta, Polonia, România, Slovenia şi Slovacia a anumitor documentele ca fiind echivalente ale vizele lor naționale în scopul tranzitului pe teritoriul lor

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei nr. 896/2006/CE de stabilire a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoaşterea unilaterală de către statele membre a anumitor permise de şedere eliberate de Elveția şi de Liechtenstein în scopul tranzitului pe teritoriul lor.

(prezentate de Comisie)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. INTRODUCERE

La data de 14 iunie 2006, Parlamentul European şi Consiliul au adoptat două decizii de stabilire a unui regim simplificat de control la frontierele externe ale Uniunii al resortisanților țărilor terțe care sunt supuşi obligației de a avea viză în temeiul Regulamentului (CE) nr. 539/2001[1]:

- Decizia nr. 895/2006/CE[2] de stabilire a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoaşterea unilaterală de către Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia şi Slovacia a anumitor documentele ca fiind echivalente ale vizele lor naționale în scopul tranzitului pe teritoriul lor, şi

- Decizia nr. 896/2006/CE[3] de stabilire a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoaşterea unilaterală de către statele membre a anumitor permise de şedere eliberate de Elveția şi de Liechtenstein în scopul tranzitului pe teritoriul lor.

Aceasta a fost prima dată când au fost introduse în *acquis*-ul comunitar privind vizele, norme comune de bază privind recunoaşterea unilaterală a vizelor şi a permiselor de şedere.

Decizia nr. 895/2006/CE ia în considerare nevoile specifice în materie de vize ale statelor membre care au aderat la Uniunea Europeană în anul 2004, în special cerințele acestora în materie de vize, aplicate în perioada de tranziție, până la integrarea completă în spațiul Schengen. De fapt, decizia menționată anterior reduce supraîncărcarea administrativă semnificativă care revine birourilor consulare ale acestor țări, care au trebuit să emită vize naționale de tranzit pentru persoanele care nu reprezintă niciun risc pentru statele membre.

Fără să creeze nicio altă obligație în afară de cele enumerate în Actul de aderare din 2003, Decizia nr. 895/2006/CE introduce un regim facultativ care se bazează pe norme comune care permit acestor state membre să simplifice controalele, la frontierele externe, ale resortisanților țărilor terțe, care dețin anumite documente eliberate de către state membre care pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, precum şi documente similare eliberate de alte state membre, care nu pun încă în aplicare în întregime acest *acquis*. Normele comune se aplică până la sfârşitul perioadei de tranziție, adică până în momentul în care statele membre respective vor participa pe deplin la spațiul fără frontiere interne, data începând cu care recunoaşterea reciprocă a acestor documente devine obligatorie.

Regimul de recunoaştere unilaterală este limitat în scopul tranzitului, a cărui durată nu poate depăşi cinci zile. Această restricție a fost considerată necesară în scopul evitării oricărui risc de confuzie sau aplicare greşită a actualelor norme Schengen privind vizele, care definesc statul responsabil de prelucrarea unei cereri de viză (fie statul pe teritoriul căruia se află destinația principală a vizitei, fie statul în care se face prima intrare).

---

1 JO L 81, 21.3.2001, p. 1, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1932/2006 (JO L 405, 30.12.2006, p. 23)

2 JO L 167, 20.6.2006, p 1.

3 JO L 167, 20.6.2006, p. 8.

Aceeaşi abordare a fost adoptată în cazul Deciziei nr. 896/2006/CE, care ia în considerare dificultăţile administrative cu care se confruntă statele membre atunci când trebuie să emită vize pentru resortisanţi ai ţărilor terţe care au drept de şedere în Elveţia şi Liechtenstein. Având în vedere importanta mobilitate sezonieră (pe perioada vacanţei de vară), birourile consulare din Elveţia şi Liechtenstein ale anumitor state membre, care au fost afectate în mod special, din cauza poziţiei lor geografice, de aceste tipuri de mişcări ale populaţiei, s-au confruntat cu o povară administrativă importantă, ca urmare a necesităţii de a emite, la timp, vizele solicitate, în perioadele menţionate anterior.

Decizia nr. 896/2006/CE introduce norme comune pentru recunoaşterea unilaterală de către statele membre a anumitor permise de şedere eliberate de Elveţia şi Liechtenstein ca echivalente ale vizelor lor de tranzit. Noile norme sunt obligatorii pentru statele membre care participă pe deplin la spaţiul comun fără frontiere interne şi, respectiv, facultative pentru statele membre care au aderat la Uniune în 2004. Această distincţie a fost considerată necesară pentru a se evita impunerea unor obligaţii suplimentare noilor state membre în perioada de tranziţie premergătoare integrării lor depline în spaţiul Schengen.

În conformitate cu articolul 5 din Decizia nr. 895/2006/CE şi articolul 4 din Decizia nr. 896/2006/CE[4], Republica Cehă, Cipru, Letonia, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia şi Slovacia au informat Comisia cu privire la hotărârea lor de a pune în aplicare regimul comun pentru ambele decizii. În ceea ce priveşte Decizia nr. 895/2006/CE, în special, aceste ţări au optat, de asemenea, pentru recunoaşterea unilaterală a tuturor documentelor enumerate în anexă, eliberate de alte state membre, care nu pun încă în întregime *acquis*-ul Schengen.

Comisia a publicat informaţiile astfel notificate în Jurnalul Oficial[5]. Data de începere a punerii în aplicare a normelor comune variază de la un stat membru la altul. În absenţa unor dispoziţii specifice prevăzute de aceste decizii, anumite state membre au optat pentru punerea imediată în aplicare a normelor comune (Slovenia şi Cipru), în timp ce altele au decis, din motive administrative, să înceapă punerea în aplicare la o dată ulterioară. Începând cu 1 decembrie 2006, normele comune sunt aplicabile în Republica Cehă, Cipru, Letonia, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia şi Slovacia.

Pentru a garanta o aplicare eficientă a normelor comune, statele membre au adresat întrebări (în cadrul grupului de lucru relevant al Consiliului) privind aspecte specifice legate de Decizia nr. 895/2006/CE şi au solicitat serviciilor Comisiei să ofere consiliere şi sugestii de interpretare în ceea ce priveşte domeniul de aplicare al anumitor dispoziţii.

Ca răspuns la aceste întrebări, serviciile Comisiei au reamintit scopul introducerii normelor comune, subliniind că domeniul de aplicare al acestora se limitează la tranzit. Acest regim comun este aplicabil în perioada de tranziţie, până la integrarea completă a statelor membre respective în spaţiul Schengen (prima decizie) şi până la punerea completă în aplicare a *acquis*-ului Schengen de către Elveţia şi Liechtenstein (a doua decizie).

Serviciile Comisiei au subliniat faptul că introducerea normelor comune are ca scop simplificarea tranzitului anumitor categorii de persoane şi eliminarea oricărei sarcini administrative nejustificate care revine birourilor consulare, legată de solicitanţii de viză care nu prezintă niciun risc pentru statele membre.

---

4 Statele membre care au aderat la Uniunea Europeană în 2004 au trebuit să informeze Comisia înainte de 1 august 2006 cu privire la decizia de a aplica normele comune.

5 JO C 251, 17.10.2006, p. 20.

Introducerea acestor noi reguli nu are niciun efect asupra punerii în aplicare de către statele membre a tuturor celorlalte dispoziții ale *acquis*-ului comunitar în materie de vize şi frontiere externe, care rămân aplicabile. În special, aceste norme comune nu afectează dispozițiile *acquis*-ului referitoare la vizele cu valabilitate teritorială limitată, vizele de tranzit aeroportuar sau controalele efectuate asupra persoanelor la frontierele externe.

În ceea ce priveşte acest ultim punct, Comisia a subliniat că controlul persoanelor la frontierele externe trebuie să se efectueze în conformitate cu articolele 5-13 şi articolele 18 şi 19 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006[6]. Grănicerii trebuie să efectueze controalele la frontierele externe ținând cont de simplificarea introdusă de normele comune şi evitând orice aplicare abuzivă a dispozițiilor Deciziei nr. 895/2006/CE. Prin urmare, aceste controale sunt echilibrate şi proporționale cu obiectivele urmărite. Grănicerii ar trebui să examineze, pentru fiecare caz în parte, dacă resortisanții țărilor terțe ar putea beneficia de regimul simplificat şi dacă aceştia îndeplinesc condițiile de intrare şi respectă termenul pentru tranzit prevăzut în Decizia nr. 895/2006/CE. În funcție de evaluarea efectuată de grănicer, în cazul în care o persoană încalcă durata autorizată de tranzit, acesteia îi poate fi refuzată intrarea. Se pot impune şi alte măsuri administrative, mai potrivite pentru cazul respectiv (de exemplu, amenzi).

Având în vedere experiența reuşită cu aceste două decizii, UE ar trebui să extindă regimul simplificat la Bulgaria şi România, care au aderat la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007 şi nu intră încă sub incidența normelor comune actuale. Într-adevăr, motivele care stau la baza celor două decizii menționate anterior sunt valabile, de asemenea, pentru Bulgaria şi România.

Pentru aceste două state membre, precum şi în cazul extinderii din 2004, în aspectele legate de *acquis*-ul în materie de vize s-a urmărit aşa-numita „procedură de punere în aplicare în două etape a *acquis*-ului Schengen" [articolul 4 din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria şi a României şi adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană (denumit în continuare „Actul de aderare din 2005")]. Aceasta implică faptul că Bulgaria şi România trebuie să aplice, de la data aderării (1.1.2007), dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 539/2001 şi, prin urmare, să impună obligativitatea vizei resortisanților țărilor terțe enumerate în anexa I la regulamentul respectiv, eliberând în continuare vizele naționale până la data care urmează a fi fixată de Consiliu, care va autoriza integrarea completă a acestor state în spațiul Schengen. Având în vedere că normele de recunoaştere reciprocă în scopuri de tranzit şi scurtă şedere nu se aplică Bulgariei şi României de la data aderării, aceste state membre au obligația ca, începând cu 1 ianuarie 2007, să elibereze vize naționale de intrare şi tranzit pe teritoriul lor pentru resortisanții țărilor terțe care sunt supuşi obligației de a avea viză în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001, chiar dacă persoanele în cauză dețin o viză Schengen, un permis de şedere sau o viză națională de lungă şedere eliberată de un stat Schengen. Acelaşi lucru se aplică documentelor similare eliberate de alte state membre care au aderat la Uniune în 2004 şi care nu pun încă în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen.

În plus, Republica Cehă, Cipru, Letonia, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia şi Slovacia care au aplicat, de la 1 decembrie 2006, regimul comun prevăzut de Decizia nr. 895/2006/CE şi care nu sunt încă pe deplin integrate în spațiul Schengen, nu au avut posibilitatea de a recunoaşte

6 Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod Comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), JO L 105, 13.4.2006, p. 1

unilateral permisele de şedere şi vizele eliberate de Bulgaria şi România în scopul tranzitului pe teritoriul lor.

Normele actuale nu permit Bulgariei şi României să recunoască permisele de şedere eliberate de Elveţia şi Liechtenstein.

2. DOUĂ PROPUNERI

În absenţa unor dispoziţii specifice care să permită reducerea sarcinii administrative cu care se confruntă consulatele bulgare şi române şi pentru a răspunde nevoilor specifice ale altor state membre după aderarea Bulgariei şi României la Uniunea Europeană, Comisia consideră că este necesară revizuirea normelor comune prevăzute de Deciziile nr. 895/2006/CE şi 896/2006/CE.

În acest scop, Comisia a luat în considerare:

- nevoile specifice ale Bulgariei şi ale României în materie de vize, noile dificultăţi întâmpinate de statele membre după ultima extindere şi în perioada premergătoare integrării complete în spaţiul Schengen a statelor membre care au aderat la Uniunea Europeană în 2004 şi 2007, precum şi

- controalele şi verificările severe la care au fost supuşi resortisanţii ţărilor terţe respectivi de către statul membru care a eliberat o viză de scurtă şedere sau un permis de şedere, precum şi nivelul scăzut de risc pe care îl prezintă această categorie de persoane pentru alte state membre.

În consecinţă, se propun două instrumente:

2.1. Decizie a Parlamentului European şi a Consiliului, de stabilire a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoaşterea unilaterală de către Bulgaria, Republica Cehă, Cipru, Letonia, Ungaria, Malta, Polonia, România, Slovenia şi Slovacia a anumitor documentele ca fiind echivalente ale vizele lor naţionale în scopul tranzitului pe teritoriul lor.

Decizia propusă se bazează pe articolul 62 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunităţii Europene şi se adresează Bulgariei şi României, precum şi statelor membre care au decis să aplice Decizia nr. 895/2006/CE.

În absenţa oricărei dispoziţii prevăzute de Decizia nr. 895/2006/CE care să permită, în urma ultimei extinderi a Uniunii Europene, ca regimul simplificat să fie extins la controalele la frontierele externe ale anumitor categorii de persoane care deţin anumite tipuri de documente, s-a considerat necesar să se revizuiască normele comune pentru a răspunde nevoilor specifice create de aderarea, la 1 ianuarie 2007, a Bulgariei şi României.

Extinderea regimului de recunoaştere reciprocă printr-un instrument comunitar nu ar impune noi obligaţii statelor membre, pe lângă cele enumerate în Actul de aderare din 2003 şi în Actul de aderare din 2005. Prin urmare, aceasta nu ar constitui o derogare de la aceste două tratate de aderare.

Punerea în aplicare a regimului propus va fi facultativă: statele membre în cauză au posibilitatea fie de aplica noul instrument, fie de a elibera în continuare vizele naționale cerute de tratatele de aderare.

Noua propunere ar trebui să permită Bulgariei şi României, care au aderat la Uniunea Europeană în 2007, să recunoască unilateral, ca fiind echivalente ale vizelor lor naționale, vizele şi permisele de şedere eliberate de statele Schengen, precum şi documente similare eliberate de aceste două țări şi de statele membre care au aderat la Uniune în 2004 şi care nu sunt încă pe deplin integrate în spațiul Schengen

În plus, ar trebui să li se permită statelor membre care au decis să pună în aplicare Decizia nr. 895/2006/CE şi care nu sunt încă pe deplin integrate în spațiul fără frontiere interne să recunoască unilateral vizele şi permisele de şedere eliberate de Bulgaria şi România. Nu ar trebui să li se permită statelor membre care nu au decis să pună în aplicare Decizia nr. 895/2006/CE să aplice prezenta decizie, deoarece acestea consideră că numai permisele de şedere şi vizele eliberate de statele membre care pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen pot fi considerate ca fiind echivalente ale vizelor lor naționale în scopul tranzitului.

Regimul simplificat se bazează pe considerentul că resortisanții țărilor terțe care ar beneficia de sistem au fost deja supuşi unei verificări severe efectuate de către un stat membru şi se consideră că nu reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice sau un risc privind imigrația clandestină.

Prezentul regim se va aplica până la sfârşitul perioadei de tranziție şi până în momentul în care statele membre respective vor participa pe deplin la spațiul fără frontiere interne, dată începând cu care recunoaşterea reciprocă a acestor documente devine obligatorie.

Astfel cum este prevăzut în Decizia nr. 895/2006/CE, regimul de recunoaştere va fi limitat la tranzitul pe teritoriul statelor membre în cauză. Durata tranzitului nu poate depăşi cinci zile. Obiectivul prezentului regim nu este de a înlocui eliberarea de vize naționale de către statele membre respective pentru scurte şederi. Pe lângă acestea, în conformitate cu normele actuale, aceste state membre au posibilitatea să elibereze vize naționale de scurtă şedere cu intrări multiple care ar putea fi valabile pentru unul sau mai mulți ani pentru a facilita mobilitatea resortisanților țărilor terțe, titulari de documente Schengen, care au nevoie să călătorească frecvent spre teritoriul lor.

Documentele selecționate pentru regimul de recunoaştere sunt:

- viza uniformă eliberată de un stat Schengen în conformitate cu normele comune prevăzute de instrucțiunile consulare comune (viză de tranzit, viză de scurtă şedere sau de călătorie, viză colectivă);

- vize naționale de lungă şedere eliberate de un stat Schengen în conformitate cu legislația sa internă;

- permise de şedere eliberate de un stat Schengen şi care sunt incluse în anexa IV la Instrucțiunile consulare comune, în care sunt enumerate documentele care dau dreptul titularilor lor să intre în spațiul Schengen fără viză;

- vize naționale de scurtă şi de lungă şedere, precum şi permise de şedere eliberate de un stat membru care a aderat la Uniunea Europeană în 2004, astfel cum sunt enumerate în anexa la Decizia nr. 895/2006/CE;

- vize naționale de scurtă şi lungă şedere, precum şi permise de şedere eliberate de Bulgaria şi România.

În cazul în care decid să aplice regimul comun, Bulgaria şi România vor trebui să accepte toate documentele eliberate de statele membre care pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, evitând astfel orice distincție în ceea ce priveşte autoritatea emitentă.

Statele membre respective au obligația de a comunica decizia lor Comisiei. Aceasta va publica aceste informații în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene şi va garanta, astfel, transparența întregului sistem. Cu toate acestea, statele membre ar putea refuza intrarea resortisanților țărilor terțe ale căror nume figurează pe listele lor naționale de alerte.

Prezentul instrument va fi adoptat prin procedura de codecizie.

2.2. Decizie a Parlamentului European şi a Consiliului de modificare a Deciziei nr. 896/2006/CE de stabilire a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoaşterea unilaterală de către statele membre a anumitor permise de şedere eliberate de Elveția şi de Liechtenstein în scopul tranzitului pe teritoriul lor.

Decizia propusă se bazează pe articolul 62 alineatul (2) litera (a) din Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Decizia propusă ia în considerare aderarea Bulgariei şi României la Uniunea Europeană în ianuarie 2007 şi îşi propune să modifice Decizia nr. 896/2006/CE astfel încât să permită Bulgariei şi României să aplice un regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoaşterea unilaterală de către aceste două state membre a permiselor de şedere eliberate de Elveția şi Liechtenstein şi care sunt enumerate în anexa la Decizia nr. 896/2006/CE. Decizia propusă se bazează pe considerentul că resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de şedere eliberat de Elveția sau Liechtenstein nu ar reprezenta o amenințare la adresa ordinii publice sau un risc privind imigrația clandestină.

Recunoaşterea este limitată la tranzit. În cazul în care Bulgaria şi România decid să ia parte la decizia Parlamentului European şi a Consiliului, care le permite recunoaşterea unilaterală a documentelor eliberate de statele Schengen şi alte state membre ca fiind echivalente ale vizelor lor naționale în scopul tranzitului, punerea în aplicare a prezentului instrument este facultativă în perioada de tranziție, până la data care urmează a fi fixată de Consiliu pentru integrarea completă a acestora în spațiul Schengen.

Bulgaria şi România au posibilitatea de a decide dacă iau parte la regimul de recunoaştere şi au obligația de a informa Comisia Europeană cu privire la decizia lor. Comisia va asigura publicarea informațiilor respective.

Sistemul propus nu afectează în niciun fel normele prevăzute de *acquis*-ul Schengen cu privire la procedurile şi verificările necesare în cazul trecerii frontierelor externe.

Deoarece sistemul propus este limitat la tranzit, acesta nu afectează posibilitatea pe care o au Bulgaria şi România de a elibera vize de scurtă şedere cu intrări multiple, valabile pentru unul sau mai mulţi ani pentru a facilita mobilitatea resortisanţilor ţărilor terţe, titulari de permise de şedere eliberate de Elveţia şi Liechtenstein.

Prezentul instrument va fi adoptat prin procedura de codecizie.

3. SUBSIDIARITATE ŞI PROPORŢIONALITATE

Articolul 5 din Tratatul CE prevede că „acţiunea Comunităţii nu depăşeşte ceea ce este necesar în vederea atingerii obiectivelor prezentului tratat". Acţiunea Comunităţii trebuie să ia forma cea mai simplă posibilă care să permită prezentei propuneri să îşi atingă obiectivul şi să fie pusă în aplicare în mod cât mai eficient posibil. În acest sens, instrumentele juridice propuse în vederea revizuirii normelor comune pentru regimul de recunoaştere unilaterală stabilite de Deciziile nr. 895/2006/CE şi 896/2006/CE sunt următoarele:

- O decizie care să permită Bulgariei, Republicii Cehe, Ciprului, Letoniei, Maltei, Poloniei, României, Slovaciei, Sloveniei şi Ungariei să recunoască unilateral anumite documente ca fiind echivalente ale vizele lor naţionale în scopul tranzitului pe teritoriile lor, în perioada de tranziţie, până la integrarea completă a statelor membre respective în spaţiul comun fără frontiere interne. Participarea la acest regim este facultativă;

- O modificare a Deciziei nr. 896/2006/CE de stabilire a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoaşterea unilaterală de către statele membre a anumitor permise de şedere eliberate de Elveţia şi de Liechtenstein în scopul tranzitului pe teritoriul lor. Obiectivul modificării propuse este de a extinde la Bulgaria şi România regimul simplificat pentru tranzitul pe teritoriul lor, renunţându-se la obligativitatea vizelor de tranzit pentru titularii unor astfel de permise de şedere eliberate de aceste două ţări.

Participarea la regimul de recunoaştere este facultativă pentru statele membre care au aderat la Uniunea Europeană în 2004 şi 2007, pe perioada de tranziţie, până la integrarea completă a statelor membre respective în spaţiul comun fără frontiere interne, dată începând cu care regimul de recunoaştere reciprocă devine obligatoriu între statele membre care participă pe deplin la spaţiul fără frontiere interne.

Obiectivul urmărit de propunerile menţionate anterior, şi anume acela de introducere temporară a normelor comune privind recunoaşterea unilaterală a anumitor documente de către Bulgaria, România şi statele membre care aplică deja Decizia nr. 895/2006/CE, precum şi extinderea la Bulgaria şi România a unui regim comun de recunoaştere unilaterală a anumitor permise de şedere eliberate de Elveţia şi Liechtenstein, poate fi atins numai printr-o acţiune la nivel comunitar, deoarece niciun stat membru nu ar avea posibilitatea de a adopta măsuri pur naţionale prin care să se obţină efectul dorit.

Acţiunea comunitară a reţinut măsuri care ar permite prezentei propuneri să îşi atingă obiectivul şi să fie pusă în aplicare în mod cât mai eficient posibil. În acest sens, în conformitate cu cele două decizii din 14 iunie 2006 şi având în vedere obiectivele urmărite, au fost alese două instrumente juridice diferite. Pentru această primă propunere, o decizie a Parlamentului European şi a Consiliului este instrumentul juridic potrivit pentru aplicarea

facultativă de către statele membre respective a normelor comune de recunoaştere unilaterală care constituie o derogare temporară de la normele actuale de recunoaştere reciprocă. În ceea ce priveşte a doua propunere, se alege modificarea Deciziei nr. 896/2006/CE printr-o nouă decizie a Parlamentului European şi a Consiliului, în vederea extinderii normelor comune şi a autorizării Bulgariei şi României să recunoască unilateral anumite permise de şedere eliberate de Elveţia şi Liechtenstein.

4. CONSECINŢE LEGATE DE DIFERITELE PROTOCOALE ANEXATE LA TRATAT

Prima decizie a Parlamentului European şi a Consiliului propusă se adresează exclusiv Bulgariei, Republicii Cehe, Ciprului, Ungariei, Letoniei, Maltei, Poloniei, României, Slovaciei şi Sloveniei şi introduce un regim tranzitoriu specific care permite acestora să recunoască unilateral anumite documente eliberate de statele membre ca fiind echivalente ale vizelor lor naţionale de tranzit. Decizia propusă este facultativă şi ar fi aplicabilă de către statele membre respective până la data pe care urmează să o fixeze Consiliul în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003 şi articolul 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005.

Prin însăşi natura sa, regimul stabilit de această propunere nu poate implica situaţia variabilă astfel cum se prevede în protocoalele privind poziţia Regatului Unit, Irlandei şi a Danemarcei.

Prezenta decizie, adresată exclusiv statelor membre care sunt obligate să aplice *acquis*-ul Schengen şi care nu sunt integrate pe deplin în spaţiul comun fără frontiere interne, nu constituie o dezvoltare a *acquis*-ului Schengen în sensul acordului semnat la 18 mai 1999 între Consiliu, Norvegia şi Islanda în scopul asocierii acestor două ţări la implementarea, punerea în aplicare şi dezvoltarea *acquis*-ului Schengen[7]. Cu toate acestea, pentru coerenţa şi buna funcţionare a sistemului Schengen, prezenta decizie reglementează, de asemenea, vizele şi permisele de şedere eliberate de Norvegia şi Islanda, ţări asociate la implementarea, punerea în aplicare şi dezvoltarea *acquis*-ului Schengen şi care pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen.

Prezenta decizie, adresată exclusiv statelor membre care sunt obligate să aplice *acquis*-ul Schengen şi care nu sunt integrate pe deplin în spaţiul comun fără frontiere interne, nu constituie o dezvoltare a *acquis*-ului Schengen în sensul acordului semnat de Uniunea Europeană Comunitatea Europeană şi Confederaţia Elveţiană privind asocierea Confederaţiei Elveţiene la transpunerea, punerea în aplicare şi dezvoltarea *acquis*-ului Schengen[8], care intră sub incidenţa articolului 4 alineatul (1) din Decizia Consiliului privind semnarea, în numele Comunităţii Europene şi aplicarea provizorie.

Decizia Parlamentului European şi a Consiliului propusă de modificare a Deciziei nr. 896/2006/CE se adresează Bulgariei şi României, cu obiectivul de a le permite să recunoască unilateral anumite permise de şedere eliberate de Elveţia şi Liechtenstein ca fiind echivalente ale vizelor lor de tranzit. Prin însăşi natura sa, regimul stabilit de această propunere nu poate implica situaţia variabilă astfel cum se prevede în protocoalele privind poziţia Regatului Unit, Irlandei şi cea a Danemarcei.

---

7 JO L 176, 10.7.1999, p. 35.

8 Documentul 13054/04 al Consiliului.

Decizia nu constituie o dezvoltare a *acquis*-ului Schengen în sensul acordului semnat la 18 mai 1999, între Consiliu, Norvegia şi Islanda în scopul asocierii acestor două ţări la implementarea, punerea în aplicare şi dezvoltarea *acquis*-ului Schengen, deoarece noul element introdus de prezenta decizie se referă la extinderea la Bulgaria şi România a regimului simplificat al Deciziei nr. 896/2006/CE, fără a modifica normele şi principiile de bază.

2007/0185(COD)

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI A CONSILIULUI

de stabilire a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoaşterea unilaterală de către Bulgaria, Republica Cehă, Cipru, Letonia, Ungaria, Malta, Polonia, România, Slovenia şi Slovacia a anumitor documentele ca fiind echivalente ale vizele lor naţionale în scopul tranzitului pe teritoriul lor

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităţii Europene, în special articolul 62, punctul (2),

având în vedere propunerea Comisiei[9],

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat,

întrucât:

(1) În temeiul articolului 4 alineatul (1) din Actul privind condiţiile de aderare a Republicii Bulgaria şi a României şi adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană (denumit în continuare „Actul de aderare din 2005”), Bulgaria şi România, care au aderat la Uniune la 1 ianuarie 2007, au obligaţia să se supună obligativităţii vizelor resortisanţii ţărilor terţe, care sunt enumerate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei ţărilor terţe ai căror resortisanţi trebuie să deţină viză pentru trecerea frontierelor externe şi a listei ţărilor terţe ai căror resortisanţi sunt exoneraţi de această obligaţie[10].

(2) În conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005, dispoziţiile *acquis*-ului Schengen privind condiţiile şi criteriile de eliberare a vizelor uniforme de scurtă şedere, precum şi dispoziţiile privind recunoaşterea reciprocă a vizelor şi echivalenţa dintre permisele de şedere şi vize se aplică în Bulgaria şi România numai după adoptarea unei decizii a Consiliului în acest sens. Cu toate acestea, aceste dispoziţii sunt obligatorii pentru statele membre respective de la data aderării.

(3) Prin urmare, Bulgaria şi România au obligaţia de a elibera vize naţionale, pentru intrare sau tranzit pe teritoriul lor, resortisanţilor ţărilor terţe care deţin o viză uniformă, o viză de lungă şedere sau un permis de şedere eliberat de un stat membru care pune în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen ori un document similar eliberat de statele membre care nu pun încă în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen.

---

9 JO C […], […], p. […].

10 JO L 81, 21.3.2001, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1932/2006 (JO L 405, 30.12.2006, p. 23).

(4) Titularii de documente eliberate de statele membre care pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen şi de documente similare eliberate de statele membre care nu pun încă în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen nu prezintă niciun risc pentru Bulgaria şi România, deoarece aceştia au fost supuşi de către alte state membre la toate controalele necesare. Pentru a evita aplicarea unor sarcini administrative suplimentare nejustificate Bulgariei şi României, ar trebui ca normele comune introduse de Decizia nr. 895/2006/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 14 iunie 2006 de stabilire a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoaşterea unilaterală de către Republica Cehă, Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia şi Slovacia a anumitor documentele ca fiind echivalente ale vizele lor naționale în scopul tranzitului pe teritoriul lor[11] să fie extinse la aceste țări.

(5) Noile norme comune ar trebui să autorizeze Bulgaria şi România să recunoască unilateral, ca fiind echivalente ale vizelor lor naționale, anumite documente eliberate de statele membre care pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, documente similare eliberate de acestea şi documentele enumerate în anexa la Decizia nr. 895/2006/CE, eliberate de statele membre care au aderat la Uniunea Europeană în 2004 şi să instituie un regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe această echivalență unilaterală.

(6) Având în vedere că Republica Cehă, Cipru, Letonia, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia şi Slovacia au informat Comisia cu privire la decizia lor de a aplica regimul simplificat introdus de Decizia nr. 895/2006/CE, noile norme comune ar trebui, de asemenea, să permită statelor membre să recunoască vizele şi permisele de şedere eliberate de Bulgaria şi România ca fiind echivalente ale vizelor lor naționale în scopul tranzitului pe teritoriul lor.

(7) Noul regim comun ar trebui să se aplice pe o perioadă de tranziție, până la data care urmează a fi fixată printr-o decizie a Consiliului, astfel cum este prevăzut la articolul 3 alineatul (2) primul paragraf din Actul de aderare din 2003 şi la articolul 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005.

(8) Recunoaşterea unui document ar trebui limitată la scopul tranzitului pe teritoriul Bulgariei, Republicii Cehe, Ciprului, Letoniei, Maltei, Poloniei, României, Slovaciei, Sloveniei şi Ungariei. Participarea la sistemul comun ar trebui să fie facultativă, fără să impună obligații suplimentare statelor membre, definite de Actul de aderare din 2003 şi de Actul de aderare din 2005.

(9) Normele comune ar trebui să se aplice vizelor uniforme de scurtă şedere, vizelor de lungă şedere şi permiselor de şedere eliberate de statele membre care pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, documentelor similare eliberate de state membre care nu pun încă în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, precum şi vizelor de scurtă şedere, vizelor de lungă şedere şi permiselor de şedere eliberate de Bulgaria şi România.

(10) Condițiile de intrare menționate la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod Comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane

11 JO L 167, 20.6.2006, p 1.

(Codul Frontierelor Schengen)[12] trebuie îndeplinite, cu excepția condiției prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat anterior, în măsura în care prezenta decizie de extindere a normelor comune prevăzute de Decizia nr. 895/2006/CE stabileşte un regim de recunoaştere unilaterală de către Bulgaria şi România a anumitor documente eliberate de statele membre care pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, documente similare eliberate de statele membre care nu pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, precum şi a vizelor de scurtă sau lungă şedere şi a permiselor de şedere eliberate de Bulgaria sau România în scopul tranzitului şi, în plus, permite Republicii Cehe, Ciprului, Letoniei, Maltei, Poloniei, Slovaciei, Sloveniei şi Ungariei care aplică regimul simplificat introdus de Decizia nr. 895/2006/CE, să recunoască documentele similare eliberate de Bulgaria şi România.

(11) Deoarece obiectivul prezentei decizii, şi anume introducerea unui regim de recunoaştere unilaterală care trebuie aplicat de statele membre care au aderat la Uniune în 2004 şi 2007, nu poate fi realizat în mod satisfăcător şi, prin urmare, date fiind importanța şi efectele acțiunii, poate să fie realizat mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, enunțat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, enunțat în respectivul articol, prezenta decizie nu depăşeşte ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.

(12) Având în vedere că se adresează numai statelor membre care au aderat la Uniunea Europeană în 2004 şi 2007 şi care nu pun încă în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, prezenta decizie nu constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen în sensul acordului încheiat de către Consiliul Uniunii Europene, Republica Islanda şi Regatul Norvegiei în scopul asocierii acestor două țări la implementarea, punerea în aplicare şi dezvoltarea *acquis*-ului Schengen. Cu toate acestea, pentru coerența şi buna funcționare a sistemului Schengen, prezenta decizie reglementează, de asemenea, vizele şi permisele de şedere eliberate de țările terțe asociate la implementarea, punerea în aplicare şi dezvoltarea *acquis*-ului Schengen şi care pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, precum Islanda şi Norvegia.

(13) În conformitate cu articolele 1 şi 2 din Protocolul privind poziția Regatului Unit şi a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană şi la Tratatul de instituire a Comunității Europene, statele membre menționate anterior nu participă la adoptarea prezentei decizii.

(14) În conformitate cu articolele 1 şi 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană şi la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prezenta decizie introduce un regim simplificat pentru controlul persoanelor la frontierele externe, prin care:

12 JO L 105, 13.4.2006, p 1.

- Bulgaria şi România pot recunoaşte unilateral, ca fiind echivalente ale vizelor lor naționale în scopul tranzitului, documentele menționate la articolele 2 şi 3, precum şi cele menționate la articolul 4 eliberate de aceste două țări pentru resortisanții țărilor terțe care intră sub incidența obligativității vizei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 539/2001.

- Republica Cehă, Cipru, Letonia, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia şi Slovacia, care au informat Comisia cu privire la decizia de a aplica regimul simplificat introdus de Decizia nr. 895/2006/CE, pot recunoaşte unilateral, ca fiind echivalente ale vizelor lor naționale în scopul tranzitului, documentele menționate la articolul 4, eliberate de Bulgaria şi România resortisanților țărilor terțe care intră sub incidența obligativității vizei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 539/2001.

Articolul 2

(1) Bulgaria şi România pot considera ca fiind echivalente ale vizelor lor naționale în scopul tranzitului următoarele documente eliberate de statele membre care pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, indiferent de naționalitatea titularilor:

(i) o „viză uniformă”, menționată la articolul 10 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen;

(ii) o „viză de lungă şedere”, menționată la articolul 18 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen;

(iii) un „permis de şedere”, inclus în anexa IV la Instrucțiunile consulare comune.

(2) În cazul în care Bulgaria şi România decid să aplice prezenta Decizie, acestea recunosc toate documentele menționate la alineatul (1), indiferent de statul care a eliberat documentul.

Articolul 3

În cazul în care Bulgaria şi România decid să aplice articolul 2, acestea pot, în plus, să recunoască vizele naționale de scurtă şedere, vizele de lungă şedere şi permisele de şedere eliberate de unul sau mai multe dintre statele membre care au aderat la Uniune în 2004 şi care nu pun încă în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, ca fiind echivalente vizelor lor naționale în scopul tranzitului.

Documentele eliberate de state membre care nu pun încă în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, care pot fi recunoscute, sunt enumerate în anexa la Decizia nr. 895/2006/CE.

Articolul 4

În plus, Bulgaria şi România pot, de asemenea, să recunoască vizele naționale de scurtă şedere, vizele de lungă şedere şi permisele de şedere pe care le eliberează, ca fiind echivalente vizelor lor naționale în scopul tranzitului.

Documentele eliberate de Bulgaria şi România, care pot fi recunoscute în temeiul prezentei decizii, sunt enumerate în anexă.

Articolul 5

Republica Cehă, Cipru, Letonia, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia şi Slovacia pot recunoaşte, de asemenea, în scopul tranzitului, documentele eliberate de Bulgaria şi România, enumerate în anexa la prezenta decizie.

Articolul 6

Bulgaria, Republica Cehă, Cipru, Letonia, Ungaria, Malta, Polonia, România, Slovenia şi Slovacia pot recunoaşte documente ca fiind echivalente vizelor lor naționale în scopul tranzitului numai în cazul în care perioada în care resortisantul unei țări terțe tranzitează teritoriul lor nu depăşeşte cinci zile.

Durata de valabilitate a documentelor menționate la articolele 2, 3 şi 4 trebuie să acopere durata tranzitului.

Articolul 7

Bulgaria, Republica Cehă, Cipru, Letonia, Ungaria, Malta, Polonia, România, Slovenia şi Slovacia informează Comisia cu privire la decizia de a aplica sau nu prezenta decizie, în termen de 10 zile lucrătoare de la data intrării acesteia în vigoare. Comisia publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene informația comunicată de statele membre în cauză.

Articolul 8

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Aceasta se aplică până la data care urmează a fi stabilită de decizia Consiliului, adoptată în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005.

Articolul 9

Prezenta decizie se adresează Bulgariei, Republicii Cehe, Ciprului, Letoniei, Maltei, Poloniei, României, Slovaciei, Sloveniei şi Ungariei.

Adoptată la Bruxelles, […]

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Preşedintele	*Preşedintele* *[…]*

ANEXĂ

Listă cu documentele eliberate de BULGARIA

- Vize

1. Виза за летищен транзит (виза вид "A") – viză de tranzit aeroportuar (tip „A”)

2. Визи за транзитно преминаване (виза вид "B") – vize de tranzit (tip „B”)

   – Еднократна транзитна виза – viză pentru tranzit simplu

   – Двукратна транзитна виза – viză pentru tranzit dublu

   – Многократна транзитна виза – viză pentru tranzit multiplu

3. Визи за краткосрочно пребиваване (виза вид "C") – vize de scurtă şedere (tip „C”)

   – Еднократна входна виза – viză cu o singură intrare

   – Многократна входна виза – viză cu intrări multiple

4. Виза за дългосрочно пребиваване (виза вид "D") – viză de lungă şedere (tip „D”)

- Permise de şedere

1. Карта на продължително пребиваващ в Република България чужденец – permis de lungă şedere

2. Карта на постоянно пребиваващ в Република България чужденец – permis de şedere permanentă

3. Карта на бежанец – permis de şedere pentru refugiaţi

4. Удостоверение за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут – permis de şedere pentru un resortisant al unei ţări terţe, căruia Republica Bulgaria i-a acordat un statut de protecţie umanitară.

Listă cu documentele eliberate de ROMÂNIA

- Vize

– viză de tranzit, identificată prin simbolul B

– viză de scurtă şedere, identificată prin simbolul C

– viză de lungă şedere, identificată prin unul dintre următoarele simboluri, în funcţie de activitatea pe care urmează să o desfăşoare în România străinul căruia i-a fost acordată:

(i) desfăşurarea de activităţi economice, identificată prin simbolul D/AE

(ii) desfăşurarea de activităţi profesionale, identificată prin simbolul D/AP

(iii) desfăşurarea de activităţi comerciale, identificată prin simbolul D/AC

(iv) angajare în muncă, identificată prin simbolul D/AM

(v) studii, identificată prin simbolul D/SD

(vi) reîntregirea familiei, identificată prin simbolul D/VF

(vii) intrarea în România a străinilor căsătoriţi cu cetăţeni români, identificată prin simbolul D/CR

(viii) activităţi religioase sau umanitare, identificată prin simbolul D/RU

(ix) viză diplomatică şi viză de serviciu, identificată prin simbolul DS

(x) alte scopuri, identificată prin simbolul D/AS

- Permise de şedere

- Permis de şedere temporară
- Permis de şedere permanentă
- Carte de rezidență - pentru străinii membri de familie ai cetățenilor români
- Carte de rezidență permanentă - pentru străinii membri de familie ai cetățenilor români

2007/0186 (COD)

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei nr. 896/2006/CE de stabilire a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoaşterea unilaterală de către statele membre a anumitor permise de şedere eliberate de Elveţia şi de Liechtenstein în scopul tranzitului pe teritoriul lor.

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităţii Europene, în special articolul 62 punctul (2) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei[13],

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat,

întrucât:

(1) Decizia nr. 896/2006/CE stabileşte norme comune privind recunoaşterea unilaterală de către statele membre a anumitor permise de şedere eliberate de Elveţia şi Liechtenstein, norme care permit un regim simplificat de control la graniţele externe al resortisanţilor ţărilor terţe, care sunt titulari ai documentelor respective.

(2) Ca urmare a procedurii de punere în aplicare în două etape a *acquis*-ului Schengen, statele membre care au aderat la Uniunea Europeană la 1 mai 2004 erau obligate, de la această dată, să elibereze vize naţionale resortisanţilor ţărilor terţe care sunt titulari ai unui permis de şedere eliberat de Elveţia sau de Liechtenstein şi care intră sub incidenţa obligativităţii vizei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului. Această obligativitate a creat sarcini administrative suplimentare consulatelor statelor respective în Elveţia şi Liechtenstein.

(3) Nu a fost necesar ca statele membre să supună obligativităţii vizei această categorie de persoane care prezintă pentru ele numai un risc scăzut de imigraţie clandestină.

(4) Având în vedere că acelaşi raţionament se aplică şi Bulgariei şi României, regimul simplificat introdus de Decizia nr. 896/2006/CE[14] ar trebui să fie extins la Bulgaria şi România.

(5) Această modificare a Deciziei nr. 896/2006/CE ar trebui să permită Bulgariei şi României, în cazul în care acestea decid să aplice Decizia nr. …/2007/CE să

13 JO C […], […], p. […]
14 JO L 167, 20.6.2006.

recunoască, în mod unilateral, permisele de şedere eliberate de Elveţia şi Liechtenstein, enumerate în anexa la Decizia nr. 896/2006/CE, ca fiind echivalente ale vizelor lor naţionale în scopul tranzitului.

(6) Recunoaşterea ar trebui limitată la scopul tranzitului pe teritoriul Bulgariei şi României şi nu ar trebui să afecteze posibilitatea acestor două state membre de a elibera vize de scurtă şedere.

(7) Posibilitatea ca Bulgaria şi România să nu aplice prezenta Decizie ar trebui limitată la perioada de tranziţie, până la o dată ce urmează a fi stabilită de către Consiliu, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005.

(8) Condiţiile de intrare formulate la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod Comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen)[15] trebuie îndeplinite, cu excepţia condiţiei prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b), în măsura în care prezenta decizie creează un regim de echivalenţă între vizele de tranzit eliberate de Bulgaria şi România şi anumite permise de şedere eliberate de Elveţia şi Liechtenstein.

(9) Dat fiind că obiectivul acţiunii care trebuie întreprinsă afectează direct *acquis*-ul comunitar privind vizele şi nu poate fi atins în mod corespunzător prin acţiunea individuală a statelor membre şi, prin urmare, având în vedere dimensiunile şi efectele acestei acţiuni, poate fi mai bine realizat la nivel comunitar, Comunitatea poate lua măsuri în conformitate cu principiul subsidiarităţii consacrat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporţionalităţii, astfel cum a fost formulat la articolul menţionat anterior, prezenta decizie nu depăşeşte ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivul în cauză.

(10) În conformitate cu articolele 1 şi 2 din Protocolul privind poziţia Regatului Unit şi a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană şi la Tratatul de instituire a Comunităţii Europene, statele membre menţionate anterior nu participă la adoptarea prezentei decizii.

(11) În conformitate cu articolele 1 şi 2 din Protocolul privind poziţia Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană şi la Tratatul de instituire a Comunităţii Europene, Danemarca nu ia parte la adoptarea prezentei decizii şi nu este obligată de aceasta sau supusă aplicării sale.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

La articolul 2 din Decizia nr. 896/2006/CE, se adaugă un al treilea paragraf, după cum urmează:

„În cazul în care Bulgaria şi România decid să aplice Decizia nr. …./2007/CE, acestea pot recunoaşte unilateral permisele de şedere enumerate în anexa la prezenta decizie ca fiind

15 JO L 105, 13.4.2006, p 1.

echivalente ale vizelor lor naționale de tranzit până la data ce urmează a fi stabilită de Consiliu, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria şi a României şi adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană.”

Articolul 2

În cazul în care Bulgaria şi România decid să aplice prezenta decizie, acestea informează Comisia cu privire la aceasta în termen de 10 zile lucrătoare de la intrării în vigoare a prezentei decizii. Comisia publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene informația comunicată de statele membre în cauză.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Bulgariei şi României.

Adoptată la Bruxelles, […]

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Preşedintele	*Preşedintele*
	[…]